

6. Oletteko omistaneet amerikanakitan, joka on lopetettu tai joka on vaihtanut kotia käytöksen vuoksi? Jos olette, niin: Oliko syy koiran käytösongelmaan ollut mielestänne sen perusluonteessa? Oliko syy koiran käytösongelmiin sen koulutuksessa/kouluttamattomuudessa, tai muissa ihmisen toimissa? Olisiko arvionne mukaan lopetukseen tai kodinvaihtoon johtanut tilanne ollut ennakoitavissa/estettävissä jotenkin?

Vastaus saatiin yhdeksästä koirasta, joista kuusi oli tullut omistajalleen pentuna ja kolme kodinvaihtajana. Kolmesta kodinvaihtajasta kaksi jouduttiin lopettamaan käytösongelmien vuoksi.

Kuudesta pentuna vastaajalle tulleesta koirasta kaksi on lopetettu ja neljä vaihtanut kotia käytösongelmien vuoksi.

1. Koira tuli meille 1v ikäisenä, kuulemma allergian vuoksi. Koira käyttäytyi aluksi hyvin. Ainoa oli vieraat ihmiset joita haukkui jatkuvasti. Remmikäytös oli moitteetonta pienen kouluttamisen jälkeen. Muutos tapahtui luonteessa 1kk jälkeen. Koira eli kahdessa täysin eri persoonassa. Alkoi pelkäämään tietynlaisia ihmisiä ja olisi joku kaunis päivä käynyt päälle (läheltä piti tilanteita oli). Minua puri kerran ja koitti toisen. Mieheni kimppuun yritti käydä, mutta sai estettyä.
  - Kodinvaihdon syyksi uskomme aivan jotain muuta kuin allergian. Käytösongelmasta meille ei kerrottu, vaan koirasta oli päästävä nopeasti eroon. Enkä usko että perusluonteessa oli vikaa, mutta tietynlaisia ihmisiä kohtaan oli todella pelokas ja yritti käydä päälle. Eli menneisyydessä on jotakin tapahtunut, mitä meille ei kerrottu.
  - Luulen että syy käytökseen oli osittain koulutuksessa, jos meillä käytettiin eri metodeja (palkka) mitä ensikodissa. Tätäkään meille ei kerrottu mitä ensikodissa käytettiin. Ja ihan arkipäiväiset tilanteet tuntuivat stressaavan koiraa ja aina kun tuli outo tilanne niin meni paniikkiin. Tuntui siltä että jo pennusta asti tätä ei ole sosiaalistettu oikeastaan yhtään muuta kuin käyty lenkillä ja ollut kotona koko pentuajan.Asialle olisi ollut tehtävissä jotain, jos meille olisi kerrottu tämän koiran koulutuksesta ja millainen on luonteeltaan. Millainen on ollut siellä ensikodissaan!
2. Koiran perusluonne oli äärettömän vahva, myöskään muut ihmiset eivät ymmärtäneet varoa sitä riittävästi haukkumattomuuden takia. Koira ei sietänyt muita koiria koskaan. Koira lopetettiin liiallisen aggressiivisuuden takia muita ihmisiä ja koiria kohtaan. Myös näyttelyt menivät joko-tai, eli tuomari sai tulla katsomaan tai sitten ei lähellekään.
  - Koiraa käytettiin pentuajana pentukouluissa/pentunäyttelyissä ja totutettiin muihin koiriin mahd. paljon, myös peruskäskyt opetettiin. Ehkä koira olisi tarvinnut aidatun pihan.
  - Tilanne/lopetus ei ehkä olisi ollut estettävissä. Emälinjan tutkiminen/tiedon saaminen olisi ollut vielä enemmän tarpeellista ennen pennun hankkimista. Kasvattajaan pitää panostaa vielä enemmän ja koirien luonteita/sukulinjoja pitäisi seurata vielä laajemmin ja tarkemmin.
3. Syy ongelmiin oli perusluonteessa (hermorakenne). Ongelmaa ei välttämättä olisi ollut ja koiran kanssa olisi voinut elää ihan hyvin muutoin, mutta vietämme kesät ja osin talviviikonloputkin paikassa jossa on paljon eri-ikäisiä lapsia. Koira pelkää eritoten lapsia; mitä pienempi lapsi, sen pahempi. Puremistilanne olisi tullut väistämättä ennen pitkä. Ainoa tapa ennakoita ja estää

sellainen tilanne olisi ollut pitää koira häkissä/tarhassa ympäri vuorokauden. Sen sijaan etsimme koiralle uuden kodin, jossa näitä stressitilanteita ei pääse syntymään.

4. Koira ei ikinä oppinut sisäsiistiksi. Se sai uuden kodin maalta.
5. Koiran elämä kävi mahdottomaksi kaupungissa, urosten tappovietin takia. En osaa sanoa, olisiko asialle ollut jotain tehtävissä, koira kohdeltiin hyvin, se oli todella rakas koko perheelle. Ulkoilutus liian haastavaa hajujen ja toisia uroksien vuoksi.
6. ja
7. : A= vaihtanut kotia käytöksen vuoksi, tullut omistajalle 11kk iässä ja eli loppuelämänsä tässä kodissa, B= vaihto kotia perheeseen, lopetettiin käytösongelmien takia.
  - Koira B hankala sanoa johtuiko käytösongelmat perusluonteesta, vikaa on varmaan ollut siinäkin, kun edellisessä paikassa koira oli pidetty vain häkissä. Suurin syy koulutuksessa ja ihmisen toimissa. Koiran A kohdalla kodinvaihtoon johtanut tilanne olisi ollut ennakoitavissa/estettävissä, mutta koira B:n kannalta ei välttämättä kun ei tullut toimeen toisten urosten kanssa toimeen.
8. Olen entisen kumppanin hankittua amerikanakitaa. Koira jäi minulle ja palautin sen kasvattajalle koska ajankohta oli huono ja koira vasta alle vuoden ikäinen ja koulutusvaiheessa. Syynä ei ollut koiran luonne vaan ajanpuute. Koiran luonne oli vahva, mutta todella kiltti ja sosiaalinen. Oikealla koulutuksella hänestä olisi tullut oikein upea. Vika oli omassa ajanpuutteessa.
  - Tilanne olisi ollut estettävissä odottamalla että koira olisi ollut aikuinen eikä pentuvaiheessa, aikaa, malttia ja osallistumista olisi tarvittu myös toiselta osapuolelta.
9. Syy oli koiran perusluonteessa. Se oli pennusta lähtien varautunut vieraita kohtaan ja tykkäsi olla omilla oloissaan. Se stressaantui äärettömän helposti. Jopa kasvattaja sanoi pitäneensä sitä helppona ja rauhallisena pentuna, mutta myönsi ymmärtäneensä pennun väärin.
  - Osittain syy oli koulutuksessa/kouluttamattomuudessa, tai muissa ihmisen toimissa. Uskon, että koiralleni paras elinympäristö olisi ollut omakotitalossa jossain vähän rauhallisemmalla alueella. Pysin ehkä aluksi liikaa tyrkyttämään koiraani sosiaalisiin tilanteisiin. Maltillisempi koulutus olisi ollut toimivampi tapa. Lisäksi näyttelytoiminta olisi pitänyt ymmärtää jättää kokonaan välistä. Näyttelyt olivat liian stressaava tapahtuma koirani kaltaiselle yksilölle. Alusta asti kokeneempina koiraihmisinä tulos olisi saattanut olla hitusen parempi, mutta ymmärtääkseni luotettavaa akita koirastani ei olisi saanut.
    - Tilanne olisi ollut ennakoitavissa/estettävissä, mutta yli-ihmiseksi minusta ei ollut. Väsymyksen ja suuren stressitilan vuoksi keskittymiseni herpaantui. En huomannut koirani eleitä ja liikkeitä, jolloin se kerkesi puremaan tuttavaani. Opiskeluideni vuoksi, joita suoritin toisella paikkakunnalla, jouduin viemään koirani ajoittain vanhempieni luo hoitoon, joka jälkeenpäin ilmeni todella huonoksi vaihtoehtoksi. Koiralla ei ollut pidetty hoitajaksoilla selkeitä rajoja, joita itse sille pidin. Hoitajakset vaikuttivat negatiivisesti koirani luonteeseen, ymmärrettävästi. Hoitajaksojen aikana koiran käytös aina taantui, mutta intensiivisellä koulutuksella palattiin parempaan.